

не съществуватъ въ нашия речникъ. Нашиятъ идеалъ е къмъ Божественото, къмъ възвишеното, къмъ великото, къмъ реалното, къмъ всичко онова, което създава сѣнкитѣ, безъ то само да е сѣнка.

Казвате: Невежа съмъ. — Не говорете за невежество. — Грѣшенъ съмъ. — Не говорете за грѣха. — Слабъ съмъ. — Не говорете за слабостта. Павелъ казва: „Ние, силнитѣ, трѣбва да носимъ слабитѣ“. Азъ подразбирамъ, че Богъ, Който е силенъ, може да носи нашитѣ слабости. Всѣки, въ когото Богъ живѣе, може да носи слабитѣ. На слабия казвамъ: Богъ може да живѣе въ тебе и да бждешъ силенъ. Богъ може да живѣе въ всинца ви и да бждете силни. Следователно, дайте свобода на Господа въ себе си — не Го ограничавайте, не Му давайте правила, какъ трѣбва да постѣпва. Не искайте отъ Господа дрехи, обуща, шапки — започнете съ основното — съ живота. Дрехи, обуща, шапки ще дойдатъ сами по себе си. Дойде ли Божествениятъ животъ въ васъ, всичко ще придобиете. Красивъ е този животъ! Той носи свобода за вашитѣ души. Като станешъ сутринъ радостенъ, знай, че това е Божието лице въ тебе. Нѣма по-голѣмо благословение отъ това, да видишъ лицето на Господа радостно и весело.

Мнозина отъ васъ сте заровени въ гроба и викате, пѣшкате подъ него. Дигнете плочата на вашия гробъ и излѣзте вънъ!